

کلام رهبر

باید به اساتید جوان میدان داد

عقیده من این است که باید به اساتید جوان میدان بدهید. بخش بسیار عمده‌ای از ظرفیت و استعداد استادی ما – که اشاره کردم – مربوط به این جوان هاست؛ جوان هایی که در همین چند سال تحصیل کرده‌اند. بعضی خارج هم رفته‌اند و استفاده کرده‌اند. امروز ما اساتید جوان و بسیار بااستعداد و بسیار خوش‌اینده فراوان داریم. باید از تجربه و عمق اساتید کار کشته و مجرب و کهن و قدیمی حداکثر استفاده را کرد؛ میدان را هم برای این جوان‌ها باز کرد تا بیایند و شناختی و رشد کنند. اینها علاوه بر اینکه فایده می‌بخشند، رشد هم می‌کنند. مهم‌ترین نکته جوانی حوصله‌است. این را ما پیرها خوب می‌فهمیم؛ جوان ها خودشان در دست ملتفت نمی‌شوند. انسان وقتی گذشت زمان و گذشت عمر را تجربه کرد، گاهی استعداد هم دارد، ده میل هم دارد، کشش هم دارد اما حوصله ندارد.

۱۷ مهر ۱۳۸۳

تربویان دانشجویی

ذبح فرهنگ

در دانشگاه شهید باهنر کرمان!

محمدعلی عسگری*

برای دانشجویان دانشگاه شهید باهنر کرمان آزار دهنده‌تر از مشکلات صنفی و کمبود امکانات فاهی مسئله تبعیض میان دانشجویان مختلف در فعالیت‌های فرهنگی و نگاه فرهنگی کانالیزه شده‌است.

معاونت فرهنگ دانشگاه متأسفانه برای برگزاری کنسرت‌های خارج از عرف در دانشگاه مسیرها را هموار می‌کند. با استدلال‌های خنده‌ه‌دار می‌چون: اگر این کنسرت‌ها در دانشگاه برگزار شود منسفه کمتری دارد، می‌توانیم از این راه برای دانشگاه کسب درآمد داشته باشیم. همچنین این معاونت به اعتراض دانشجویان هیچ توجهی نمی‌کند و برای برگزاری برنامه‌های فرهنگی که خود دانشجویان متقاضی برگزاری آن هستند باید کفش‌ها پاره شود تاقاع نشوند. این مشکل از آنجا ناشی می‌شود که معاونت فرهنگی دانشگاه هیچ برنامه و نقشه جامع فرهنگی برای امور فرهنگی دانشگاه ندارد و در بسیار از موارد صرفاً براساس یک سلیقه خاص رفتار می‌شود. البته نمی‌توان گفت که اقدامات مدیران فرهنگی دانشگاه صرفاً سلیقه‌ای است بلکه باید گفت اقدامات مدیران فرهنگی بر اساس نگاه سیاسی است.

به عنوان مثال تشکل سیاسی تدبیر و امید که بعد از روی کار آمدن دولت آقای روحانی و بر اساس شعار دولت در دانشگاه فعالیت خود را آغاز کرده است برای برگزاری برنامه‌هایش با هیچ مشکلی مواجه نمی‌شود و حتی معاونت فرهنگی دانشگاه در برابر ساختارشکنی‌های این تشکل شبه دولتی که برای برگزاری برخی از برنامه‌هایش به علت نداشتن بدنه دانشجویی برخی از دانشجویان دیگر دانشگاه‌های شهر کرمان را وارد دانشگاه می‌کند تاسان را همسو با خود جلوه دهد و دانشجویان منتقد را از سانس اخراج می‌کند، نه تنها موضعی نمی‌گیرد بلکه به نگاه سیاسی و کانالیزه مدیران فرهنگی تا آنجا پیش می‌رود که در محرم بنا بر رسم مرسوم دانشجویان فعال دانشگاه مقداری پارچه سیاه را بدون هیچ اسم و رسم و عنوانی در سطح دانشگاه نصب کرده بودند اما مدیریت فرهنگی در اقدامی نامناسب برای لیست بیان کاری‌اش پارچه‌های سیاه بدون اسم و عنوان را به طرز فحیعی از دیوار جدا کرد و برای نمایش خود و مصاحبه امام حسین(ع) پارچه‌های مشکلی با لگو و عنوان مدیریت فرهنگی دانشگاه را نصب کردند که حاشیه‌هایی هم در دانشگاه ایجاد کرد. متأسفانه این نوع نگاه فضای دانشگاه را منتجع کرده و باعث ایجاد دل‌سردی در دانشجویان شده است. البته نباید از انصاف گذشت چرا که ریاست دانشگاه بعد از اعتراض دانشجویان به برخی از ناعادلتی‌ها و نگاه‌های سیاست‌زده، به این موضوعات رسیدگی می‌کند به عنوان مثال در موضوع کنسرت‌ها پس از اعتراضات، رئیس دانشگاه بعد از در جریان قرار گرفتن از مواضع رهبری در این موضوع دیگر اجازه برگزاری کنسرت در دانشگاه را نداده است.

✽ **مسئول بسیج دانشجویی**

✽ **گفت‌وگو**

علی میرزایی

دانشگاه

مسئول سازمان بسیج دانشجویی:

۴ ایراد جدی به دانشگاه آزاد وارد است

است که وقتی طی سالیان مختلف برای تشکیل و اداره دانشگاه آزاداسلامی کمک و تلاش شده با صرف هزینه‌های مختلف نهایتاً به جایگاه فعلی رسیده و فراگیر شده است، توانایی حل مشکلات موجود را هم دارد تا این قدر فضای منفی در ذهن دانشجویان و مردم نسبت به خود، ایجاد نکند.

نخستین انتقاد درباره مشکل فرهنگ در این دانشگاه است. فضای فرهنگی در این دانشگاه بدون متولی خاص و رهاست و هیچ برنامه خاصی برای اداره آن وجود ندارد. در این شرایط حتی در بعضی از شهرستان ها، مشکلات فرهنگی از دانشگاه آزاد به داخل شهرها هم سرایت کرده و اثرات ضدفرهنگی آن کاملاً محرز است. در مقابل این اتفاق کسی عکس‌العمل نشان نمی‌دهد و هیچ کار سلبی یا ایجابی در زمینه حل مسائل فرهنگی انجام نمی‌دهد. این در حالی روی می‌دهد که مقام معظم رهبری بر امر فرهنگ تأکیدات خاصی دارند. حقیقتاً این گونه قابل قبول نیست که یک دانشگاه فقط به صرف آنکه یک ساختمان در نظر گرفته است، تعدادی دانشجو را در اوج جوانی بدون ارائه هر گونه برنامه فرهنگی وارد فضای مورد نظر خود کند و مشکلی به وجود نیاید. این یک موضوع مهم است که البته در دانشگاه دولتی هم در حجمی کمتر وجود دارد.

دومین موضوع انتقاد ما به دانشگاه آزاد، مسائل صنفی دانشجویان است. در این دانشگاه خدمات علمی و آموزشی از یک سو و خدمات صنفی از سوی دیگر، با هزینه جدی مواجه است که در همه واحدهای آن عمومیت دارد و این مطالبه از همه رؤسای دانشگاه آزاد وجود داشته است. به همین سبب هم بوده که بسیج دانشجویی در مقام یک تشکل دانشجویی، از آقایان جاسبی، دانشجو و میرزاده، توقع حل مشکلات موجود را داشته است. حرف ما آن

که قبلاً مدرسه بوده است به دانشگاه آزاد اختصاص داده شده‌است. درباره موضوع اساتید دانشگاه هم باید قبول کنیم که در دانشگاه آزاد با مشکل مواجه هستیم و استادی که بتواند واقعاً سطح علمی دانشجویان را بالا ببرد، به اندازه نیاز دانشجویان دانشگاه آزاد، در دسترس آنها نیست. روی هم رفته می‌توان گفت که تناسبی بین شهریه پرداختی از سوی دانشجویان از یک سو و شأن دانشگاه آزاد از سوی دیگر، وجود ندارد.

سومین ایرادی که به عملکرد دانشگاه آزاد اسلامی وارد است، غلبه روابط بر ضوابط در آن است. حرف ما این است که مدیران دانشگاه آزاد دستی توانا در بردن و آوردن افراد و دادن و گرفتن امتیازات و ایجاد مسائلی در بحث اعطای مدرک تحصیلی دارند. در تحقیق و تخصصی که دوبار از این دانشگاه انجام شده، به موارد مختلفی رسیدند. اینکه چه کسانی آمده‌اند و رفته‌اند و از این رهگذر چه مدارک تحصیلی اعطا شده است یا بی‌توجهی‌هایی که به ضوابط صورت گرفته یا موضوع به‌کارگیری اساتیدخارجی دانشگاه‌های دولتی در دانشگاه آزاد، از مواردی است که همواره محل انتقاد بوده و است.

چهارمین موضعی که محل اعتراض و انتقاد است درباره موضوع مفاسد مالی واحدهای مختلف دانشگاه آزاد اسلامی است. بدون آنکه قصد منفی بافی داشته باشیم یا بخواهیم تنها نکات منفی را مورد توجه قرار دهیم، باید بگوییم که معمولاً در سطح کلان و البته در واحدهای دانشگاه آزاد شاهد وقوع مفاسد مالی و اقتصادی هستیم. در این بین کسی هم در دانشگاه آزاد نیست که نظارت درستی اعمال کند یا برخوردی با این مسئله داشته باشد. تبعات این مشکل روز به روز دارد بدتر می‌شود. دغدغه ما در بسیج دانشجویی وجود این معضلات در دانشگاه آزاد است و می‌خواهیم بدانیم چه برنامه‌ای برای حل آنها وجود دارد.

محدودیت‌هایی که اخیراً برای فعالیت‌های بسیج دانشجویی در دانشگاه آزاد در نظر گرفته شده چیست و واکنش این تشکل دانشجویی در قبال آن چه بوده‌است؟ درباره ایجاد محدودیت برای فعالیت‌های بسیج دانشجویی در دوره‌های قبلی هم کم و بیش مشکلاتی وجود داشته اما در دوره مدیریت فعلی مشکل عمیق‌تر شده است. ظاهراً که عزمی را جزم کرده‌اند تا فراگیرترین تشکل دانشجویی فعال در دانشگاه‌ها که بسیج دانشجویی است را محدود کنند. از هر زاویه‌ای که به این رفتار نگاه کنید، یک ظلم است. مگر بسیج متعلق به شخص یا طیف خاصی است؟ بسیج متعلق به همه ملت، همه نظام و انقلاب است؛ همان‌طور که دانشگاه آزاد هم اینگونه است. آیا این امر به فراموشی سپرده شده است که حضرت امام خمینی(ره) درباره عواقب غفلت از بسیج چه هشدارهایی دادند؟ فراموش نکنیم بسیج دانشجویی ظرفیتی است که در آن تعداد زیادی از دانشجویان، فعالیت فرهنگی، سیاسی و اجتماعی خود را به کمک مدیریت دانشگاه انجام می‌دهند. اصلاً چرا در دانشگاه سرانه بودجه فرهنگی داریم؟ مگر نه این است که دانشگاه وظایف مختلف فرهنگی و صیانت از دینداری دانشجویان را دارد؟ تأکید بر این وظیفه مطابق فرمایشات صریح امام خمینی(ره) و رهبر معظم انقلاب است. بسیج دانشجویی هم آمده تا از امکانات یک دانشگاه و مدیریت آن کمک بگیرد تا کار فرهنگی برای دانشجویان همان دانشگاه انجام بدهد. پس شایسته است که شاهد همکاری با بسیج و تشکل‌های مشابه در دانشگاه آزاد باشیم.

در حال حاضر بخشنامه‌ای در دانشگاه آزاد اسلامی صادر شده‌است که موضوع آن، فعالیت تشکل‌های دانشجویی است. در این بخشنامه مشخصاً از بسیج دانشجویی نام برده شده است. براساس این بخشنامه بسیج دانشجویی زیر مجموعه معاونت فرهنگی دانشگاه و عملاً محدود شده است. این در حالی است که بسیج دانشجویی از تشکل‌هایی محسوب می‌شود که مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی را دارد. در این مصوبه جزئیات و ابعاد مختلف فعالیت بسیج کاملاً مشخص شده و موضوع اخذ مجوز فعالیت‌ها در این زمینه قانون‌سازی شده است. حتی در این رابطه قانون مصوب مجلس وجود دارد. شورای عالی انقلاب فرهنگی برای این ماده واحده قانونی، مصوبه‌ای در سال ۷۹ داشته است که طی سال ۱۳۸۸ هم اصلاح شده است. مرجع تغییرات احتمالی این قانون هم شورای عالی انقلاب فرهنگی است. رهبر انقلاب نیز بارها تأکید کرده‌اند که مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی در حکم قانون است.

سؤال این است که مدیریت دانشگاه آزاد چگونه توانسته این تخلف آشکار را مرتکب شود. بسیج دانشجویی شکایت خود را در این رابطه به مراجع ذیصلاح ارائه داده و به حال پیگیری معطلیات قانونی خود است. ما می‌خواهیم دانشگاه آزاد به قانون برگردد.

تیتراخبر

✽ **بسیج ۱۴** دانشگاه کشور از ظرفیت برای حضور در بین دانشگاهیان دعوت کرد.

✽ **ادغام واحدهای پیام نور** کلید خورد.

✽ **افزایش ۱۸هزار نفری** ظرفیت روزانه دانشگاه‌ها

✽ **نامه ۱۰۴** تشکل دانشجویی: شورای عالی امنیت ملی از اجرای توافقی که نارض منافع ملی باشد، جلوگیری کند.

✽ **ممانعت وزارت علوم** به بهانه‌های مختلف از جایابی بورس‌های خارج از کشور

✽ **لغو همکاری ۳۰۰** عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

✽ **نقد و بررسی ۳** هزار کتاب علوم انسانی توسط شورای بررسی متون و کتب علوم انسانی

✽ **معاون آموزشی وزیر علوم:** ۶۰ تا ۷۰ دانشگاه دولتی کشور فاقد استاندارد قابل قبول هستند.

✽ **رئیس کمیسیون آموزش مجلس:** وزارت علوم در مورد بورس‌ها با مجلس همکاری نمی‌کند.

✽ **اعلام نتایج آزمون** کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد در دهه دوم شهریور

زندگی دانشجویی

رفتار با زیر دست

چند نفر بودیم و هر کس کار مشخصی را انجام می‌داد. کارگری داشتیم که حمل سیمان و درست کردن ملات بر عهده او بود. او جته تحیف و لاغری داشت، ولی مجبور بود بارهای سنگین را از پایین به طبقه دوم و سوم ساختمان ببرد. کار سخت و مشکلی بود. نفسی می‌پرید، ولی سعی می‌کرد کارش را خوب انجام دهد.

رشید دیوار چینی را به عهده داشت. یک لحظه دیدم او نیست. از بالای ساختمان که به پایین نگاه کردم، رشید را دیدم که کیسه سیمان را از دوش آن کارگر گرفته بود و با سرعت از پله‌ها بالا می‌آمد. به ما که رسید، کیسه سیمان را زمین گذاشت و کمرش را راست کرد. گفتیم: «آقا رشید

اینکه وظیفه شما نیست.»
بادست عرق از روی پیشانی‌اش پاک کرد. لیوان پلاستیکی را برداشت و پر از آب کرد. آب را سر کشید و گفت: «خسته شده، خواستم کمی کمکش کنم تا او استراحت کند.»

گفتم: «بس او اینجا چه کاره است؟»

گفت: «کناش چیست که زیر دست ماست؟»

شهید رشید جعفری

اخلاق دانشجویی

برخی اساتید

دغدغه‌های غیر علمی دارند

✽ **دکتر گلنار مهران***

قدیم بیشتر اساتید دور و بر خودم، از بچگی در خانه‌هایی درس خواندند که کتاب جزو اصلی زندگی‌شان بود. اما الان ممکن است کسی را ببینیم که مثلاً اولین خانمی است در خانواده که دنبال تحصیلات رفته است. یا پسری که پدرش

در کار کسب و تجارت و کشاورزی و… بوده و در فرهنگ و فضای متفاوتی بزرگ شده است. یادم است وقتی می‌رفتم منزل یک استاد، می‌دیدیم می‌میلمانی دارد و نه خانه آنچنانی و پدری‌اش خیلی مختصری می‌کرد. اما از زمین تا سقف کتاب چیده داشت. بنابراین اینطور تفاوت‌های فرهنگی مؤثر است. شاید الان بعضی اساتید دغدغه‌های دیگری جز دغدغه‌های علمی دارند. من وقتی می‌رفتم مسافرت، می‌دانستم فلان استاد در فلان زمینه در حال تحقیق است، برای استخدام کتابی در همان زمینه سوغاتی می‌بردم. ولی بعدها دیدم همکاران خودم هم، اگر می‌خواهند برایم هدیه بگیرند یا سوغاتی بیاورند چیزهای دیگری غیر از کتاب می‌آورند.

از بچه‌ها گاهی می‌شنوم فلان استاد روش تدریس سنتی دارد یا جذاب تدریس نمی‌کند، فکر می‌کنم به خاطر این باشد که ما به همان شکلی درس می‌دهیم که به ما درس داده‌اند. پس من طبیعتاً مدل دیگری را برای تدریس بلد نیستم. ما همکارانی داریم که استادان بنامی در سطح کشور داشتند، اما به گفته خودشان چیز زیادی از آنها یاد نگرفته‌اند. بعد وقتی از آنها می‌پرسم که شما در کلاس‌هایتان کار دیگری می‌کنید؟ می‌گویند: نه، ما هم همان شیوه را داریم. یعنی ما نقد کنیم؟ چگونه در خودشان هم از آن شکایت داشتند، تغییری نداده‌اند.

بعضی‌ها معتقدند که اصلاح باید از اول شروع شود. به خود من می‌گویند باا فلانی! چه کار داری؟ این کارها باید از مدرسه شروع شود. ولی من اعتقاد دارم هر چیزی را از هر جایی می‌شود شروع کرد. این کار را کردم و جواب هم گرفتم. وقتی من روز اول به دانشجویها می‌گویم شما باید مقاله بخوانید و نقد بنویسید، می‌بینم که مخالفند و جامی خوردن. می‌گویند ما نقد کنیم؟ می‌گویند نقد کنیم؟ اما بواش بواش با این روش کنار می‌آیند.

✽ **استاد نمونه دانشگاه الزهرا(س)**

نیز بهتر از استان تهران نیست. برای مثال:

در دانشگاه دولتی بیرجند عدای ابتدا به دنبال اعمال فشار از طریق وزارت علوم و به دست گرفتن انجمن اسلامی دانشگاه بودند که با مقاومت و هوشیاری طیف انقلابی دانشگاه، ناکام ماندند. سپس تشکل انجمن فرهنگ و سیاست را تأسیس نمودند. در تبلیغات و روند عضوگیری از عکس سران فتنه استفاده نموده و در اقدامی تبلیغاتی برای جذب افراد «اسلامی» به تأسیس تشکل دانشجویی جدیدی با عنوان «انجمن اسلامی دانشجویان پیشرو» دست زدند. در مراسم افتتاحیه این انجمن مصطفی معین، وزیر علوم دولت اصلاحات، جواد اطاعت، نماینده مجلس ششم و جعفر توفیقی حضور داشتند. در این مراسم نیز مانند دیگر برنامه‌های تشکل‌های دولتی تازه تأسیس قرمز نظام قسمتی از برنامه مورد نظر بود.

در دانشگاه علم و صنعت رئیس دانشگاه نیز قول اعطای مجوز برای تشکل «آرمان» را به آنها می‌دهد و در جلسه هیئت نظارت بر تشکل‌ها نیز این مجوز رسماً اعطا می‌گردد. اقدام غیرقانونی دیگر این تشکل و همراهی مسئولان دانشگاه با آنان این است که قبل از موافقت اصولی با این تشکل، اقدام به جمع آوری امضا برای عضوگیری می‌کنند. پس از این اتفاقات بود که طیف تندرو حامی فتنه در دانشگاه، تصمیم به پخش گسترده عکس‌های سران فتنه می‌کند و جالب آنکه پس از نصب گسترده عکس سران فتنه، به جای برخورد مسئولان با افراد خاطی، با دانشجویانی که قصد کندن عکس‌ها را داشتند برخورد می‌شود!

همچنین اوضاع دانشگاه‌های استان‌های دیگر

افراد هستند که از خارج وارد ایران شده و شروع به فعالیت کرده‌اند. دسته‌های دیگر زندانیان سیاسی آزاد شده‌اند که به جرم‌هایی چون اقدام علیه امنیت ملی زندانی بوده‌اند و برخی فعالان سابق عضو تحکیم وحدت طیف علامه هستند که در سال‌های گذشته بی‌تحرك بوده‌اند. جریان دومی که با کمک برخی سیاستون و همفکران دولت در حال شکل‌گیری است، انجمن‌های اسلامی پیرو خط امام(ره) است. این جریان نیز پایگاه و منظومه فکری مشخصی ندارد اما نقطه مشترکشان متعارض‌نمایی با جو حاکم بر تشکل‌های دانشجویی فعلی است، آنها به واسطه آنکه بتوانند در دانشگاه فعالیت کنند، پسوند «خط امام(ره)» بر خود گذاشته‌اند. تلاش دیگر در جریان اعزام کمیته‌ها ارزیاب به دانشگاه‌های کشور و جذب افراد برای تأسیس تشکل‌های خودساخته توسط دولت بوده است. سابقه تأسیس تشکل‌های دولت‌ساخته به دولت آقای هاشمی‌رفسنجانی و «انجمن‌های اسلامی دانشجویی» برمی‌گردد که درسته آن را حشمت‌الله طبرزدی بر عهده داشته. به گفته دانشجویان و تشکل‌های مختلف کشور، دولت جدید در حاشیه اعزام کمیته ارزیاب به دنبال افراد مستعد جهت تأسیس تشکل‌های خودساخته و نامهمسو با فگمتان انقلاب اسلامی بوده و جلسات خصوصی نیز در دانشگاه‌ها برگزار شده است. نتیجه آنکه در دوسال اخیر وقتی به مسیر طی فرموده وزارت جست‌وجو کرد، بررسی‌های انجام گرفته حاکی از آن است که چند جریان در بدنه وزارت‌خانه‌ها به دنبال چنین اقداماتی هستند: اول: جریان همفکران علی‌افشاری، عضو سابق انجمن اسلامی طیف علامه و ضدانقلاب خارج‌نشین فعلی است

که متشکل از چند گروه افراد است؛ یک دسته